

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :

Ἔτησία δρ. 4.00
Ἐξαμήνιος " 2.50
Τριμήνιος " 1.50

Ἐξωτερικοῦ :

Ἔτησία δρ. 5.50
Ἐξαμήνιος " 3.90
Τριμήνιος " 2.30

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

Τιμὴ φύλλον ἁ. 10 || Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Φεβρουαρίου 1912 || Ἔτος Α'.—Ἀριθμὸς 9

Ἡ ΔΕΚΑΩΡΟΣ ΝΗΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Δέκα ὥρας νηστεία μ' ἐτιμώρησε μιὰ φορὰ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λυκείου, διηγεῖται ὁ Πέτρος, φοιτητὴς τώρα, εἰς τὸν θετὸν του καὶ ἤμην ἀπὸ τοὺς ἐπιμελεστέροισιν καὶ ἀρονιμιωτέροισιν μαθητὰς!

Πῶς τοῦτο; λέγει ὁ θετός. Εἶχομεν ἕνα ἐπιμελητὴν ἄγριον, μὲ μιάν γενειάδα μιὰ ὄργυρὰ ὁ ὅποιος μὲ τὸ ἐλάχιστον, μᾶς ἀνέφερε καὶ ἐτιμωρούμεθα. Εἶχεν ὅμως τὴν συνήθειαν νὰ μὴν ἔχει ποτὲ οὐτε πένναν, οὐτε χαρτί· ὁσάκις ἤθελε νὰ σημειώσῃ κανένα διὰ νὰ τὸν ἀναφέρῃ ἐξήτει κονδυλοφόρον καὶ χαρτί ἀπὸ τοὺς μαθητὰς.

Μιὰν ἡμέραν τοῦ σκαρώνω τὸ ἔθος: Καλῶ τοὺς συμμαθητὰς μου καὶ τοὺς λέγω: Δὲν εἴμεθα κουτοὶ νὰ δίδωμεν εἰς τὸν Ἐπιμελητὴν χαρτί καὶ μελάνην διὰ νὰ μᾶς ἀναφέρῃ; Ἄν δὲν μᾶς σημειώσῃ ἔρχομαι καὶ γλυτώνομεν τὴν τιμωρίαν.

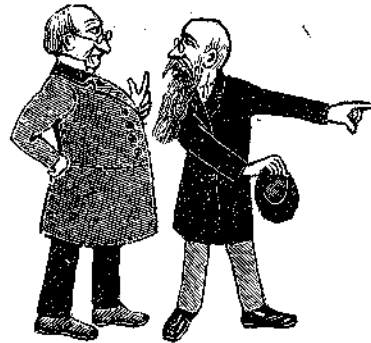

— Βέβαια!
Βέβαια! φωνάζουν ὅλοι.

Ἄμα μᾶς ζητήσῃ κονδυλοφόρον ἢ χαρτί νὰ τοῦ εἴπωμεν ὅτι δὲν ἔχομεν. Σύμφωνοι; Σύμφωνοι! Ὁρκίσθημεν. Μετ' ὀλίγον εἰσήλομεν εἰς τὴν τάξιν. Εἰς τὸν ἐλάχιστον ψιθυροῦν κάποιος μαθητοῦ ὁ ἐπιμελητὴς κατὰ τὴν συνήθειάν του, ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς πλησιαιτέρους μαθητὰς. Λέγει ἕνας.

Τὸν κονδυλοφόρον σου! Δὲν ἔχω, Κύριε. Σεις πρὸς τὸν ἄλλον. Δὲν ἔχω, Κύριε! Οἰμωμιένος τὸρα ἀπευθύνεται πρὸς τὸν τρίτον, ἀναβαί-

νων ἐπὶ τῆς ἔδρας. Δὲν ἔχω, κύριε! ἀπαντᾷ καὶ οὗτος. Ὁ Ἐπιμελητὴς γίνεται ἔξω φρενῶν καὶ κατερχόμενος τῆς ἔδρας ζητεῖ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς μαθητὰς, ἀλλ' ὅλοι τοῦ ἀπαντοῦν τὸ ἴδιο. Ἐξωργισμένος πλέον εἰς τὸ ἔπακρον ὁ κ. ἐπιμελητὴς, ἐξέρχεται τῆς αἰθούσης καὶ διευθυντὴν.

Μετὰ δύο λεπτὰ ὁ κ. Διευθυντὴς εἰσέρχεται εἰς τὴν τάξιν.

Δέκα ὥρας νηστεία θὰ μείνῃ ἐκεῖνος, ὅστις δὲν ἔχει μαζὶ του τὸν κονδυλοφόρον καὶ τὸ μελανοδοχεῖον του! μᾶς λέγει ὁ κ. Διευθυντής.

Πρὶν τελεῖωσῃ τὴν φράσιν του, ὄλων τὰ μελανοδοχεῖα εὐρέθησαν ἐπὶ τοῦ ἀναλογίου καὶ οἱ κονδυλοφόροι εἰς τὰς χεῖρας.

Ὁ Ἀρχειάρχης ἀπευθύνεται καὶ πρὸς ἐμέ, ἐγὼ ὅμως δὲν εἶχον μαζὶ μου οὐτε τὸ ἓν, οὐτε τὸ ἄλλο.

Δέκα ὥρας λοιπὸν τιμωρία ὁ ὑποφαινόμενος, λέγει, γέλων, πρὸς τὸν θετὸν του ὁ Πέτρος.

— Σοῦ ἐπρεπε, τοῦ λέγει ὁ θετός του.

— Νοί, δὲν μένω δυσχεστημένος, διότι ἔμαθα νὰ μὴ

κάμνω πλέον συνωμοσίας.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

— Μα τί τρέχει; Τι έχω; 'Ας ανάψω! Το πυρεθρον προσετίθει επί του κυτίου και ο λύγος ήναψε. Μία κραυγή φρίκης διέφυγε των χειλέων του.

— Κοριτί!... Κορέοι έτρεχν προς όλας τας διευθύνσεις, όλων των σχηματων και όλων των μεγεθών. Τά ειδεχθη έντομα έκάλυπτον τά ώραία έκείνα κεντημένα ύφασματα, τά χρυσά άνθη, τούς κλάδους και τούς τεχνικούς κάλυκας.

Μετά την έκπληξιν της πρώτης στιγμής ο Ίωάννης ήρξατο γελών.

— Με έχουν περικυκλώσει εδώ και με πολ ορκούν. Ολόκληρος στρατιά είναι αυτή.

Και με ένα άναστενευγμόν προσέθηκεν.

— Έχασα τον ύπνον μου. Έκτός εάν υπάγω να κοιμηθώ έξω. Και με την πίστιν μου, δεν θα έκαρνα άσχημα!..

Και με μίαν κίνησιν της χειρός συνέλεξε και έτίναξε τά φορέματά του και έξήλθε ψιθυρίζων.

— Όσοι γάρ τούς Τούρκους τó καταλαμβάνω, αλλά για τούς κορέους δεν έχω όριξιν. Προτιμώ να έπισθοχωρήσω και να έγκαταλείψω εις την διάθεσιν των τά ώραία ύφασματα της δεσποινίδος Μύρτω.

Μετά τινος στιγμής ο Ίωάννης έγκαθίστατο εις την ταράτσαν, και χωρίς να ζητήσει και πάλιν τον ύπνον του όποιου ήσθάνετο την έπιβαλλομένην ανάγκην, έφριψε έν τελευταίον βλέμμα προς τó έξοχον πανόραμα της πεδιάδος της Σπάρτης, ήτις έρωτιζέτο υπό της σελήνης.

Έστρεψε τούς όφθαλμούς προς τά τείχη, τά όποια εύρισκοντο κάτωθεν αυτού ότε, έν τη βαθεία σκιή, ήτις έξείστανετο περίξ, ένάμειον ότι είδε σκιάς παραδόξους, αι όποιαί έκινούντο βραδέως έν τή σκίτει.

Προσήλωσε τά βλέμματά του και μη δυνάμενος να διατηρήσει καμμίαν άρεσβολίαν, έψιθύρισεν.

— Είναι άνθρωποι αυτοί εκεί κάτω..... άνθρωποι οι όποιοι άνέρχονται κρυπτόμενοι..... Κατά συνέπειαν έχθοροι..... Διότι φίλοι βεβαίως δεν θα έλάμβανον τóσας προσφιλήςεις.... Και όπως μου είπεν ο γέρω Δημήτριος, ο Μάρκος, ο αδελφός της δεσποινίδος Μύρτω, άνεχωρτας και δεν θα έλθη πρό τεσσάρων ή πέντε τουλάχιστον ήμερών.....

Είναι λοιπόν οι Τούρκοι.... Νομίζουν ότι μάς καταλαμβάνουν.... Πράγμα τó όσον θα ήδύναντο να κάμουν άνευ της έπεμβάσεως των φίλων κορέων....

Ας είναι εύλογημένοι λοιπόν αυτοί οι κορέοι, οι όποιοι έπαίξαν τον μυθώδη ρόλον των νησών του Καπιτωλίου.....

Χάρις εις αυτούς θα γελάσωμεν όλιγον. Πρέπει όμως να σπεύσωμεν.

Με δύο πελάματα ο Ίωάννης δ' Αλτερός όρθοται και εισέρχεται διά μακρού διαδρόμου εις αίθουσαν εύρεσαν όπου κοιμούνται οι άνδρες του. Αποτείνεται προς αυτούς έλληνιστί και γαλλιστί συγχρόνως.

— Σηκωθήτε, παλληκάρια μου!... Οι Τούρκοι!..... Ο έχθρός!....

Οι είκοσι στρατιώται έγείρονται άμέσως όρθιοι δίδοντες την έντύπωσιν άνδρών ήσχημένων εις την πειθαρχίαν και εις τας έκπληξεις τού πολέμου. Τά γαλλικά έπιφωνήματα διασταυρούνται με τας έλληνικάς βλασφημίας.

— Σιωπή, διατάσσει ο Ίωάννης. Τά όπλα σας και ακολουθείτε με!....

Αμέσως παρατάσσονται και ακολουθοσαι τον άρχηγόν των, όστις στρεφόμενος προσκορται προς ένα παλληκάρι

τό όποιον προστρέχει ασθμαίνον, διά να ειδοποιηθή περι του κινδύνου.

— Αρέντη οι Τούρκοι! — Ειάρω, άπαντά ο δ' Αλτερός, ώδήγησέ μας, φίλε μου!.....

Εις όθρυβος κληροί τό επί ποδός Κάστρου. Ο Δημήτριος είναι πάνοπλος, περιστοιχιζόμενος από τούς ιδικούς του και συνοδευόμενος από την Μύρτω. Η φωνή του βρυχάται άπειλητική.

— Φίλε, εύχαριστώ διά τον ζήλον σου!....

Οι άτιμοι αυτοί γνωρίζουν ότι ο Μάρκος λείπει και ήθέλησαν να έκμεταλλευθοϋν την περιστάσιν. Εσκέφθησαν ότι εύλόγως θα ήδύναντο να ξεπαστρέψουν τούς δέκα πέντε στρατιώτας μου!....

— Πατέρα, άπαντά ο Ίωάννης, τά δέκα πέντε παλληκάρια σου και οι είκοσι στρατιώται μου μαζί με έμέ αποτελοϋν τριάντα και έξ τουφέκια, τά όποια θα άπαντήσουν τόρα εις τούς Τούρκους.

— Κάνεις λάθος, φίλε μου.... Είμεθα τριάντα έννεά....

— Τριάντα έννεά; έρωτά ο Ίωάννης.

— Εγώ πρώτον, τού όποιου τό χέρι δεν τρέμει, όταν πρόκηται να σκοτώση άπιστόν, ο πιστός μου Τρελλογιάννης και ή Μύρτω.

— Ο δ' Αλτερός αναπηδά.

— Ο Τρελλογιάννης!.... Η Μύρτω!.... Η Μύρτω τόρα άπαντά.

Η τρέλλα του Γιάννη έκαμε πλέον φοβερόν τό μίσός του προς τούς Τούρκους. Και ως προς ήμάς, πώς οι άνδρες της Ελλάδος θα ήσαν άτρόμητοι, εάν ήσθάνοντο τας γυναίκας άνάνδρους;

Την ίδιαν στιγμήν ο Τρελλογιάννης έμφανίζεται με τό βλέμμα σπινθηροβολούσιν λέγων.

— Μίσα στη νυχτιά την όποιαν φωτίζει τό φεγγάρι τά πνεύματα τού σκότους προχωρούν, και ο Ίψιστος θα καταστρέψη τά άτιμα τά δαιμόνια!

Είναι στιγμή ένεργείας. Ο Ίωάννης υποκλίνεται και χωρίς όθρυβον προχωρούν όλοι προς την χαμηλοτέραν ταράτσαν τού Κάστρου και με τό όπλον εις την χείρα παρατάσσονται εις γραμμήν κρυπτόμενοι εις την σκιάν.

Εις τό κάτω μέρος της ταράτσας βήματα προσφυλακτικά ακούονται, και μετά ταϋτα εις άλλόκοτος όθρυβος, τον όποιον προσπαθοσαι να καλύψωσι. Οι έχθροι φαίνονται έχοντες την πεποίθησιν ότι είναι άσφαλείς και ότι έφθασαν εις τό τέρμα.

Ασκήτης και κρυπτόμενος κατά τό δυνατόν ο Ίωάννης έκτείνει τον καιρόν και βίγει.

Δύο κλίμακες όρθοται καθ' όλον τό ύψος τού τείχους και ήδη οι Τούρκοι άνέρχονται με τό γιαταγάκι εις τό στόμα.

Με την χείρα ύψωμένην, βλέπων τούς πρώτους εφίσαντας εις την κορυφήν ο Ίωάννης είναι έτοιμος να δώση τό σύνθημα. Δεν προσθάνει όμως. Ο Τρελλογιάννης όρθοται αίτηξ επί τού τείχους. Ο παράφρων κύπτει, λαμβάνει διά των νευρωδών χειρών του την κλίμακα, την άποσπá εκ τού τείχους όπου έστηρίζετο, την κινεί και την ώθει προς τά όπισω.

Διά μίαν στιγμήν ή κλίμαξ, φορτωμένη από όκτώ έως δέκα Τούρκους άνερχομενούς τον ένα κατόπιν τού άλλου αίωρείται και είτα ανατρέπεται και πίπτει εις τό κενόν, ρίπτουσα τό ανθρώπινον φορτίον της από ύψους

δικοσίων περίπου ποδών εις τό κενόν. Με τούς βραχίνας έσταυρωμένους, τούς πόδας αίωρουμένους, φύρδην μίγδην, βάλλοντες κραυγάς φρίκης και άπέλπισίας, οι δυστυχείς περιστρέφοντο εις πτώσιν φρικώδη και συντριβόντο επί των βράχων. Αι αγωνιώδεις κραυγαί των, άντηχοϋσαι εις τούς περίξ βράχους; διασχίζουσι την βαρείαν νυχτερινήν σιωπήν, προσενεϋσαι τρόμον εις τούς συστρατιώτας των Τούρκου, τούς όποιους καταλαμβάνει προς στιγμήν πανικός!

— Δυστύχημα! — Η σκάλα έγλύστρισε! ψυθιρίζουν μερικοί Τούρκοι προς τούς συναδέλφους των. Μη φοβήσθαι, δεν είναι τίποτε!

— Όχι, είναι ένας διάβολος! τον είδα και την έσπρωξε, λέγει εις Τούρκος στρατιώτης.

Αμέσως δύο άλλαι κλίμακες στηρίζονται επί τού τείχους και νέοι στρατιώται αναρριχώνται επ' αυτών.

Τέλος ακούεται διαταγή κατωθεν, δοθείσα από αξιωματικόν, τού όποιου διακρίνεται τό ύψηλόν παράστημα.

— Έμπρός! έμπρός.

Ένα παλληκάρι κύπτει προς τον Δημήτριον και ψιθυρίζει.

— Ο Γιουσούφ Αγάς! Εκείνος ο όποός διηθούεν εις την Σπάρτην την έπίθεσιν κατά τού Μάρκου!

Εις όθρυβος δηλοί ότι ή έπίθεσις επαναλαμβάνεται! ο Δημήτριος λαμβάνει τό καρυοφίλι του, τό στηρίζει επί τού τείχους, σκοπεύει επ' όλίγον τον αξιωματικόν και εις πυροβολισμός άντηγεί.

— Είναι διά την πληγήν τού Μάρκου! λέγει μεγαλοφώνως.

Μετά τινος δευτερόλεπτα είκοσι έλληνικά καρυοφίλια διασκορπίζουσι τον θάνατον εις τούς Τούρκους.

— Ζήτω ή έλευθερία!

Οι Τούρκοι στρατιώται οι εύρισκόμενοι επί της κλίμακος κυλίονται ή εις επί τού άλλου. Καταληφθείς καθ' ήν στιγμήν ήτοιμάζετο να καταλάβη ο Γιουσούφ Αγάς διατάσσει πυρ, άλλ' αι σφαίραι των Τούρκων χάνονται εις τά παχέα τείχη, χωρίς να πληγώσουν ούτε ένα Έλληνα, ενώ τά τριακόνα έλληνο-γαλλικά τουφέκια κάμουν θραύσιν εις τούς Τούρκους.

Η φωνή τού Ίωάννου ακούεται, διατάσσουσα γαλλιστί.

— Στρατιώται! Σκοπεύσατε! Πύρ!.. Και νέα φονικιώτα ήμοβροντία άντηγεί.

Οι Τούρκοι, ρίπτουσι τόρα τά όπλα των και τρέπονται εις άτακτον φυγήν παρακολουθούμενοι από μερικούς πυροβολισμούς των Έλλήνων, από τας φωνάς και τας βλασφημίας των. Κατόπιν βεβαία περι της φυγής των έχθρών της, ή μικρά έλληνική φρουρά όρμα με όλην την ταχύτητα των ποδών της προς την θύραν τού Κάστρου διά ν' άποτελειώση τούς πληγωμένους έχθρους.

Οι πειθαρχοϋντες στρατιώται τού Ίωάννου παρατάσσονται με τό όπλον παρά πόδα επί της ταράτσας, και ο Δημήτριος ακολουθούμενος υπό της Μύρτω, ή όποια λαβοϋσα μέρος εις την μάχην είχε βίγει δύο πυροβολισμούς με τό πιστόλι εις την χείρα, προχωρεί προς τον νεαρόν Γάλλον:

— Ω ξένη, ακόμη προσφιλέστερη τόρα, σύ μάς έσωσες από τούς άνάνδρους αυτούς, οι όποιοι άγνοούντες την παρουσίαν σου, έπροχώρουν εις τό σκότος διά να μάς σφάζουν άνευ άγνιστάσεως. Η ζωή μας σου άνήκει.

Ο δ' Αλτερός δεν έχει τον καιρόν ν' άπεντήσῃ. Κραυγαί δαιμονιώδεις άντηχοϋσαι κάτω εις τον πύργον, ώρμημοί άγρίας εύχαριστήσεως.

— Ζωντανόν αυτόν!

- Σκοτώστε τον τον σκύλλον!
- Σφάζετε τον!
- Αδελφοί! σάς ίκετεύω!
- Είναι Τούρκος!
- Ναι, ναι, είναι!
- Για τó όνομα της Παναγίας μη με σκοτώνετε!

Ο Δημήτριος έκπεπληγμένος κύπτει από τό τείχος και σφυρίζει συνθηματικώς.

Μετά τινος στιγμής έμφανίζεται επί της ταράτσας εις όμιλος άνδρών έξηγριωμένων, παλληκάρια με σφανάκια εις τας χείρας και γιαταγάκια γυμνά, σύροντα έν άτομον με κίφαλήν άσκηπή και χείρας δεδεμένας.

Διά μίαν στιγμήν ή κλίμαξ αίωρείται, είτα ανατρέπεται και πίπτει εις τό κενόν.

Επί τη θέμ τού Δημητρίου ο αίχμηλάτος πίπτει εις τούς πόδας τού γέροντος κρέων.

— Πατέρα, σώσέ με!.. Ο άνθρωπος φέρει τό λακωνικόν έδωμα, ή φουστανέλλα του είναι σχισμένη, τό πρόσωπόν του διασταυρούται από γραμμάς αίματος. Τείνει βραχίονας ίκετευτικούς και ζητεί να θραύση τά δεσμά του.

— Πατέρα, είμαι τσοπάνης. Τά καταρομένα αυτά σκυλλιά, οι Τούρκοι, έκαψαν τό σπίτι μου, έσφαξαν τά αρνιά μου και τά γιδιά μου, παρέδωκαν την γυναίκα μου εις τούς φύλακας τού χαρεμίου τού Κεχαγιά της Τριπολιτζας και ύστερα με έουραν εδώ έρχόμενοι να σου επιτεθοϋν διά να πάρουν και σένα και τούς ιδικούς σου μαζί με έμέ εις την φυλακήν τού Κεχαγιά. Μ' άπήκων κατά γής διεμένον, όσον έβουραν.

Πατέρα γλύτωσέ με!.. Ψιθύροι ακούονται από την όμιλον των παλληκαριών.

— Πτωχέ αδελφέ! Τούς καταρομένους!

Η Μύρτω αναφωνεί, με τας χείρας ήνωμένας.

— Ω τον δυστυχή!

Ο Δημήτριος, συμμερίζόμενος τό γενικόν αίσθημα προς τον αίχμηλάτον, διατάσσει να τον έλευθερώσουν.

(Έπεται συνέχεια)

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΙ

(Συνέχεια εκ της σελ. 61)

Μετά την 'Αφρικήν τους περισσότερο και άγριότερους άνθρωποφάγους έχει η 'Ωκεανία. Εκεί κάτω όταν αι ιθαγενείς φυλαί πολεμούν μεταξύ των, η κυρία αίτια είναι το

Αυστραλός μετά της συζύγου του και της μητρός του παρὰ την είσοδον της οικητής των.

άνθρωπινον κρέας δέν πολεμούν δι' εδαφικῆς κτήσεως, ἀλλά ποῖος νά φάγη πραγματικῶς τὸν ἄλλον.

Οἱ ιθαγενεῖς τοῦ νοτίου μέρους τοῦ Κόλπου Καρπένταρι (B. Αὐστραλία) δέν φονεύουν ἀνθρώπους διὰ νά τρώγουν, ἀλλ' ὅμως τρώγουν τὸ κρέας τῶν θνησκόντων ἐκ φυσικοῦ θανάτου.

Οἱ τρομερότεροι ἀνθρωποφάγοι εἶναι οἱ κάτοικοι τῶν νήσων Φίντζι κεκλιμένων πρὸς Α. τῆς Αὐστραλίας. Αἱ νήσοι αὗται ἔχουν ἑκατὶν 20.800 τετραγ. χιλιομέτρων καὶ 125.000 κατοίκων, ἀνήκουν δὲ ἀπὸ τοῦ 1874 εἰς τὴν 'Αγγλίαν. Ὁ Φίντζιος ὑπερφηγανεύεται διὰ τοὺς πολλοὺς ἀνθρώπους ὅπου ἔχει φάγη, διότι τὸ ἀνθρώπινον κρέας θεωρεῖται ὡς ἐκτάκτως πολυτελές, δι' ὃ καὶ οἱ δυνάμενοι ἔχουν αἰχμαλώτους, τοὺς ὁποίους παχύνουν.

Διηγῶνται μεταξύ των ὅτι εἰς Φίντζιος ἐπνευθεῖζεν, ὅταν ἔτρωγεν ἀνθρώπον νά βάλῃ ἓνα λίθον εἰς ἓνα σωφόν· ὅταν οὗτος ἀπέθανεν, ἐμέτησαν τοὺς λίθους τοῦ σωφοῦ καὶ τοὺς εὗρον ἀνερχομένους εἰς 900!

Ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τῶν ζητήσῃ «γουροὶν ὄσθιον» κανεῖς δέν εἶναι βέβαιος διὰ τὸ κεφάλι του· οἱ ὑπερέται τοῦ βασιλικοῦ τρέχουν καὶ φονεύουν τὸν πρῶτον τυχόντα.

Ἡ «Ἐλλουστρασιάν» διηγείται τὸ ἐξῆς ἐνδιαφέρον περὶ τοῦ κρέατος, τὸ ὅποιον προτιμοῦν οἱ καννίβαλοι οὗτοι.

— Εἰς καννίβαλον τῶν νήσων Φίντζι ἔδιδε τὰς ἐξῆς λεπτομερείας εἰς 'Αμερικανὸν δημοσιογράφον. «Προτιμοῦμεν τὸ κρέας τῶν κατοίκων τῆς 'Ωκεανίας ἀπὸ τὸ κρέας τῶν Λευκῶν. Τὸ κρέας τῶν Λευκῶν εἶναι πολὺ ἄμυρόν,

ἐν ᾧ τὸ τῶν Πολωνητικῶν εἶναι πολὺ γλυκύτερον. Τὸ χειριπτον κρέας ἔχουν οἱ Λευκοὶ γερονῶνται, ἢ γεῦσαι τοῦ κρέατος τῶν εἶναι δυσάρεστος καὶ τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς πολλῆς χρήσεως τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν οἰνοπνευματικῶν ποτῶν. Θέλετε νά μάθητε ποῖα μέρη τοῦ σώματος ἔχουν καλύτερον κρέας, ἐξηκολούθησεν ὁ Μαῦρος ψηλαφῶν τοὺς βραχιόνας καὶ τὰς πλευράς τοῦ δημοσιογράφου καὶ παρατηρῶν αὐτὸν μετὰ ποῖτις τινος λαιμαργίας: Ἡ κεφαλὴ ἐν πρώτοις, οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ὁ μυελὸς ὡς ὀρεκτικά, ἔπειτα αἱ παρειαί. Οἱ μῆς τῶν βραχιόνων, ἢ γάμπες, ὁ μηρὸς ἀκόμη περιστότερον, ἀλλὰ τὸ ὑπόλοιπον δέν ἀξίζει τίποτε, εἶναι γιὰ τοὺς σκύλους. Μετὰ μετρηθῆσαν ἤλθε πάλιν ὁ ἄγιος διὰ νά ἐξακολουθήσῃ τὴν συνέσειαν, ἀλλ' ὁ δημοσιογράφος προτεινῶν πρὸς αὐτὸν τὸ ρεβόλβερ τοῦ λέγει ὅτι δύναται νά τὸν ἀκούῃ καὶ ἀπὸ ὀλίγων βημάτων ἀπόστασιν.

Οἱ Φίντζιοι εἶναι εὐσωμοὶ ἄνθρωποι μαῦροι μὲ μαλλιά κασαρὰ ἴσους κατὰ μέσον ὄρον μετρ. 1.80. Ὡς ἐνδυμα φέρουν ἓνα πανί, τὸ ὁποῖον ζώνουν εἰς τὴν μέσην, φθάνει δὲ μέχρι τῶν γονάτων. Τὸ ἐνδυμα τοῦτο κατασκευάζουσιν ἐκ τοῦ φλοιοῦ τοῦ μοσι καὶ τὸ ὁποῖον ἐνδυμα ὀνομάζουσι **λεκοῦ**.

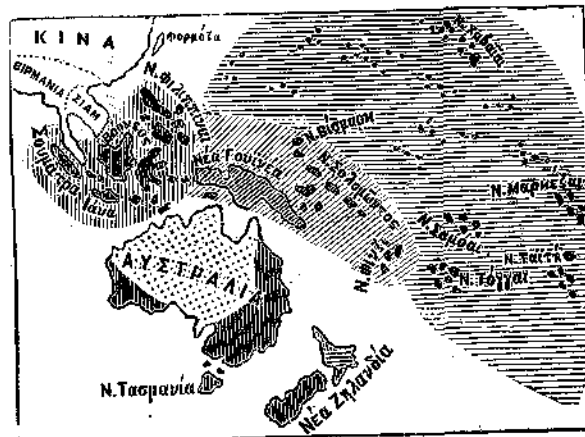
Ἐν ἀπὸ τὰ περιεργότερα ἔθιμα τῶν ἀγρίων τούτων εἶναι ἡ κόμωσις των. Εἰς αὐτὴν ἀφιερῶνουν ὥρας ὀλοκλήρους.

Τὴν ὥραίαν καὶ πλουσίαν ἀληθῶς κόμωσιν των, κτενίζουσι διαφοροτρόπως καὶ βάφουσι τὰ μαλλιά των μὲ διάφορα χρώματα: κόκκινα, κίτρινα, λευκά κτλ.

Αἱ γυναῖκες διακρίνονται ἐκ τῆς ἐνδυμασίας των, εἴν εἶναι ἔγγαμοι ἢ ἄγαμοι, εἴν ἔχουσι τέκνα ἢ οὐ κτλ. Οὕτως εἰς τὴν κόμωσιν τὸ λεκοῦ εἶναι πολὺ στενόν, εἰς τὴν ἔγγαμον φαιδύτερον καὶ ὀλίγον μακρύτερον φθάνον ὀλίγον κατωτέρω τῶν γονάτων. Ἄμα ἡ ἔγγαμος τεκνοποιεῖσιν προσθέτει καὶ ποδιάν.

Εἰς τὴν Ἀσίαν ἡ ἀνθρωποφαγία εἶναι ἡπιωτέρα. Μόνον ἐν Βιρμανίᾳ συναντᾷ τις ἀνθρωποφάγους, ἐλαχίστους καὶ τούτους.

Εἰς τὰ ΒΑ, λέγει ὁ δικηγόρος Χάν-Τόμ, τῆς Βιρμανίας κατοικοῦν ἐπὶ τινων τῶν ὄρεινῶν μερῶν ἄγριοι οἱ ὁποῖοι τρώγουσι τὸ αἷμα τῶν ἐχθρῶν των. Τὸ αἷμα τοῦτο βάλ-

Οἱ Αὐστραλοὶ κατοικοῦν τὸ ἐστγμένον μέρος τῆς 'Ἡπείρου.

λουσιν ἐντὸς ἰνδοκαλάμων, τὰ ὁποῖα ἀφοῦ τὰ σφραγίσωσι τὰ ἀναρτῶσιν ὑπὸ τὴν στέγην τῆς καλύβης των, τὸ καλάμι δὲ τοῦτο τὸ ψήνουσιν ὀξάκις θέλουν νά φάγωσι τὸ αἷμα. Πιστεύουσι καὶ οἷτοι ὅτι τρώγοντες τὸ αἷμα τοῦ ἐχθροῦ των ἐκμηδενίζουσι τὰς δυνάμεις αὐτοῦ.

Ο ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ τὰ βουβάλια, τὰ ὁποῖα κοιμῶνται εἰς τὰ λιβάδια κατελήφθησαν ἀπὸ ἓνα τρελλὸν πανικὸν καὶ διερωτῶνται.

Τὶ κυκλῶν ἀρὰ γε νά εἶναι αὐτὸς, ὅπου σηκώνει τὴν ἀποτυφλωτικὴν αὐτὴν σκίην. Ὁ σερ Μπόυ Λόμς Τάκλ ἄλλοτε παρατηρεῖ τὸ ἀερόστατον, τὸ ἔποιον περὶ ταχύτερον τέρα, καὶ ἄλλοτε τὸν δρόμον μήπως ἐμφανισθῇ κανὲν ἀπροσδόκητον ἐμπόδιον. Ἴδου ἓνας ποταμὸς κυλιόμενος μετὰ πατάγου· τὸ αὐτοκίνητον χωρὶς νά φοβηθῇ καθόλου πηδᾷ

Ἴδου εἰς ποταμὸς κυλιόμενος μετὰ πατάγου· τὸ αὐτοκίνητον χωρὶς νά φοβηθῇ καθόλου πηδᾷ....

καὶ, καὶ μὲν ἡ πᾶσις ὑπῆρξεν ὀλίγον τραχὺτα, ἀλλὰ εὐρίσκειται ἐπὶ τῆς ἀντικρυνῆς ἐχθρῆς.

Ἐκεῖ κάτω ὁ δρόμος διακρίπτεται ἀπὸ μίαν ὑπερῆφῃ ὄν παρᾶγγαν... Νά σταθῇ τὸ 120 HP δι' ἓνα τόσον μικρὸν ἐμπόδιον;

Ἄ μπά! τὴν λακτᾶ καὶ αὐτὴν καὶ μὲ τὴν ἴδιαν ταχύτητα ἀνέρχεται τὸν λόφον ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς καὶ τὸν κατέρχεται ἐκ τῆς ἄλλης. Καὶ ὁ Γερωτράγος μὲλις ἀναπνέων, μεθυσμένος ἀπὸ τὸν ἀρωματώδη ἀνεμον, ἀρκεῖται νά ψιθυρίσῃ:

— Ταχύτερον ἀκόμη! ταχύτερον!
Ἐν τῷ μεταξῷ ὁ ἐρασιτέχνης ἀεροναύτης ἔχει χάσει τὴν ψυχραιμίαν του.

— Καλὰ, πάντοτε θὰ ἀνέρχεται;

— Πῶς θὰ κατέλθῃ; Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα τοῦ κάμνει τὰ δόντια νά τρίβουν.

Ὁ ἀνεμος κάμνει τὰς τρίχας τῆς ἀσκεποῦς— πρὸ πολλοῦ τὸ καπέλλο του τοῦ ἀφῆκε χαιρετίσματα— τῆς ἀσκεποῦς λιπερὶν κεφαλῆς του νά με ἀβάλλωνται εἰς ἀκάνθας ἀκανθοχοίρου.

Εἶναι τόσον ὑψηλά, ὥστε οἱ ποταμοὶ τοῦ φαίνονται ὡς μεταξῶται κορδέλλαι, τὰ τραμ ὡς ἐρπετὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι— συγγνώμην! τὰ τετράποδα—ὡς μύρμηκες!

Ἀίφνης ὁ πῆχυος ὠχρίασε. Δι' ἀλουσίας κινήσεως εἶχεν ἀποσφύρι τὸ πῶμα τῆς σφαίρας τοῦ ἀερόστατου καὶ ἤδη τὸ ἀερόστατον ἀρχίζει νά κατέρχεται... Ἄλλοιμονον ἔμως! Τὸ ἀερόστατον θᾶ πῆσῃ παραπλεύρως τοῦ αὐτοκινήτου. Ἡ μικρὰ του λήμβος ἐγγίξει ἤδη τὸ αὐτοκίνητον. Τρελλὸς ἀπὸ τὸν τρόμον του

Τὸ 120 HP περιπλέκεται εἰς τὴν ἀγκυραν καὶ τότε φίλοι μου, τότε.....

πετᾷ ὅλα τὰ σακκίδια τῆς ἀμμου τοῦ ὑπελείφθησαν, ἀλλὰ δυστυχῶς χωρὶς κανὲν ἀποτέλεσμα.

Αἰφνης τὸ αὐτοκίνητον 120 HP ἐκβάλλει τρομακτικὸν μυκηθμὸν καὶ σταματᾷ τὸν ἀπότομα...

Ὡστε οἱ δύο σωφῆρ, κατὰ ἓνα νόμον τῆς Φυσικῆς, τινάσσονται 20 μέτρα ἔμπρῳς. Εὐτυχῶς διὰ τοὺς ἐγκυφάλους τῶν ὅτι ἐπεσαν ἐπάνω εἰς γόρτα καίτοι ἐπεσαν 20 μέτρα μακρῶν. Σηκῶνται, πλησιάζουν τὸ αὐτοκίνητον τὸ ἐξτάλλουν ἔμπρῳς, ὅπισσιν, δεξιᾶ, ἀριστερᾶ, δέν βλέπουν νά ἐξέλθῃ σπᾶσιν τίποτε.

Ἡμετέσθησαν νά ἴδου (φουσιώτατον ἀφοῦ ἦτο νύξ) 36,500,196 ἀστρα.

— Ἡ βενζίνα, ἐσώθη, ἡ βενζίνα κύριε, λέγει ὁ Γερωτράγος.

Τὰ σακκίδια ἐξακλουθοῦν ἀκόμη νά πῆκτον βροχῆδὸν ἀπὸ τὸ ἀερόστατον. Ἐν τῷ μεταξῷ ὁ ἀεροναύτης ἐπίταξε καὶ ἐν δοχεῖον τὸ ὅποιον ἐκύλιε μετὰ πατάγου πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Σέρλοκ Χόλμς. Ρίπτεται ἐπὶ τοῦ ἀερολίθου τούτου καὶ παρατηρεῖ ἐκπληκτικὸς ὅτι τὸ δοχεῖον ἦτο πλήρες βενζίνας.

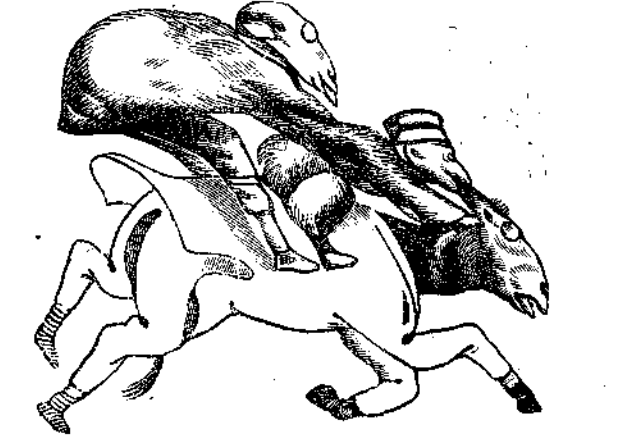
— Τὸν βλάνα! μᾶς στέλλει ὀλίκα νά τὸν καταδιώκωμεν. λέγει γελῶν ὁ σερ Μπόυ Λόμς Τάκλ.

— Δὲς λοιπὸν εἰς τὸ ὠτὸ νά πῆς, καὶ ἔμπρῳς!
— Μάλιστα κύριε... κύριε!

Μετὰ πέντε λεπτὰ ἡ μηχανὴ ἤρρισε νά κινήσῃ, τὸ δὲ αὐτοκίνητον ἐξηκολούθει τὴν καταδιώξιν τοῦ ἀερόστατου.

Ἐπὶ δύο ὥρας πρὸ ἀερόστατον ἄλλοτε ἀνέρχεται πρὸς τὰ νύξη καὶ ἄλλοτε κατέρχεται πρὸς τὴν γῆν διατηροῦν πάντοτε μίαν ἀπόστασιν σταθερὰν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους.

Αἰφνης χωρὶς νά θέλῃ ὁ κ. πρόχων καὶ χωρὶς νά τὸ ἐννοήσῃ ἐξετύλιξε τὴν ἀγκυραν, ἡ ὅποια παρουσιάσθη τότε ὀλίγα μέτρα πρὸ τοῦ αὐτοκινήτου ἐπὶ τοῦ ὅποιου ἐπέβαινον οἱ ἀστυνομικοὶ. Παρ' ὅλας τῆς προσπάθειας τοῦ σωφῆρ— τοῦ ἐρασιτέχνητος σωφῆρ δηλαδὴ ἐστὶ ἡ ἀδύνατον νά σταθῇ τὸ 120 HP· μία ρόδα του περιπλέκεται εἰς τὴν ἀγκυραν,

Νά ἓνα αὐτοκίνητον!... Μετ' ὀλίγον οἱ δύο ἀστυνομικοὶ ἦσαν ἐπὶ τοῦ ὄνου.

καὶ τότε φίλοι μου, τότε... τὸ αὐτοκίνητον ὑψώθη εἰς τὸν ἄερα περισσότερον ἀπὸ 8 μέτρα καὶ 29 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου!

Αιγινίδως όμως το σχοινί της αγκύρας κόπτεται και εν ό το αερόστατον απαλλαγέν του βάρους του ανήρξατο εις τα ύψηλότερα στρώματα, το αυτοκίνητον άστραπιαώς διατρέξαν το χωρίζον αυτό από του εδάφους διάστημα, έπεσαν εκ νέου κάτω κάμνον τους άτυχείς σωφές να δοκιμάσουν τας ήδονάς άλματος τριπλού μετά . . . έναερίου φορέας.

Οι καυμένοι οι άστυνομικοί έρχόμενοι εις έπαφήν μετά

Με όλίγα άλματα έφθασεν επί κρημνού, κάτωθεν του όποιου τα κύματα του Άζλαντικού έθραύοντο παταγωδώς.

ευχαριστήσεως έπληροφορήθη διά ψηλαφήσεως των μελών του, ότι τίποτε δεν του έλειπεν. Ο σύντροφός του συνελθών και αυτός με τήν σειράν του ηρκέσθη, να ψιθυρίσθ, άφου ένοείται εις τα μέλη του σφα και άκέραια.

- Δι . . . δάσκαλε, όλα καλά! . . . Το αερόστατον; . . .
- Έξηφανίσθη!
- Και το αυτοκίνητο;
- Νά το! χωμένον εις τήν γήν με τους τροχούς προς τον ούρανόν.
- Και τί θα γίνη τώρα δι . . . διδάσκαλε;
- Νά σκάσης διά να σκεφθώ.
- Μάλιστα κύ . . . κύριε! . . .

Ένας όνος με τα νυκτικά του έκοιμάτο όλίγον μικρότερα εις το λιβάδι.

— Διάβολε! είπεν ο Μπού Λόμς Τάκλ εις τον ύπάλληλόν του να ένα . . . αυτοκίνητο! Φέρε το εδώ γρήγορα. . . Μετ' όλίγον άμφότεροι οι άστυνομικοί εύρισκοντο επί του ύποζυγίου.

— Και ποιά είναι δι . . . δάσκαλε το σημείοντής καταυθύνσεως;

— Κάπου θα είναι ή απ' εδώ ή απ' εκεί, έμπρός, πίσω, (και ο βασιλεύς των τετραπόδων δεικνύει τον βορράν, τον νότον, τήν ανατολήν και τήν δύσιν, χωρίς να λησμονήσθ, και τα βορειοανατολικά, νοτιοδυτικά κλπ. . .)!

— Άλ . . . λά τότε δι . . . διδάσκαλε θά πηγαίνωμεν εις τήν τύχην;

— Καθόλου, άφου είναι εύκολον να εύρωμεν ποιά διηυθύνθη το αερόστατον.

Και άμέσως ο τετράπους Σέρλοκ Χόλμς υπελόγησεν ότι το αερόστατον θά ανήλθεν εις ύψος 9673 μέχρι 9674 το πολύ μέτρα σύμφωνα λοιπόν με τήν κίνησιν των νεφών ο άνεμος θά διηύθη και αυτό προς τον Όκεανόν, Έμπρός λοιπόν! Σημείον καταυθύνσεως: ο Όκεανός και έν ανάγκη ή Ευρώπη!

Και ή έφιππος συνοδεία (ώ ειρωνεία τής λέξεως: έ-σσι π-ος επί όνου!) έβάδιζεν επί τρία τέταρτα τής ώρας (ακριβώς επί 45'), και μολον τούτο τα διαπεραστικά βλέμματα του άστυνομικού δεν διέκρινον εις τον ούρανόν όλλο από τήν φωτεινήν σφαίραν τής σελήνης; ή πόδες των Βοών άφαντός! ούτε ήχος έφάνετο. Και όμως ο όνος έτρεχεν ως βέλος. . . . Με όλίγα άλματα έφθασεν επί κρημνού κάτωθεν του όποιου τα κύματα του άτλαντικού έθραύοντο παταγωδώς.

— Νά το! φωνάζει ο Σέρλοκ μας.

Έκει κάτω επί μιιά; παραδόξου σχεδίας, πανίης, πράγματι έφάνετο έντός τής θλάσσης ένα σχήμα άβριστον. Θά έλεγε κανείς ότι είναι ένα ζφον κάμνον υπερανθρώπους προσπαθείας δι' να απαλλαγή από τήν σχεδίαν αυτήν.

Το πτωχόν αυτό ζφον, διότι πράγματι ήτο ζφον, δεν ήτο άλλο από τον έρασιτέχνην άεροναύτην, ο όποιος έν τή άπέλπισία του είχε ξεσχίσει τήν σφαίραν του αερόστατου του, και έπεσε—πριν προχωρήσθ, μέσα εις τον Όκεανόν—πλησίον τής παραλίας.

Εύτυχώς δε πάλιν δι' αυτόν εκεί επί τής παραλίας έμπροσθεν ακριβώς των άστυνομικών εύίσκεται μία άγκυρα με τήν όποιαν ο σέρ Μπού Λόμς Τάκλ κατώρθωσε να σύρη προς έαυτόν τον ναυαγόν.

Ο Σέρ Χάρου Κοττ Κόνταλ έσώθη. . . δια να πείσθ εις τα νύχια του τρομοετέρου έγθρου του!

Εύτυχώς όμως δι' αυτόν ότι ο περίφημος άστυνομικός Σέρλοκ δεν έχει άκόμη αποδείξεις περι τής άνοχής του πρώην Νομάρχου δεν μπορεί λοιπόν να τον σταματήσθ άποτόμως. Άλλά όλίγον τον ενδιαιτέρει δεν έχει παρ' να ύπολογίσθ, δια να είναι έν τάξει. . .

Σύρεται λοιπόν προς τους σωτήρας του, τους όποιους σπεύδει να ευχαριστήσθ δι' ένθέρμων χειραφιών.

Κατόπιν τριών και χιλίων περιπετειών ο ναυαγός σύρεται εκ τής χειροτέρας των θέσεων — φαντασθήτε την μόνον σας—σύρεται λοιπόν προς τους σωτήρας του, τους όποιους σπεύδει να ευχαριστήσθ δι' ένθέρμων χειραφιών χωρίς έν τούτοις να άμφιβέλλη ότι υπό τα άρκουδοειδή έλείνα σώματα εύρίσκοντο οι μιμητότεροι των έγθρων του.

Νέα βιβλία

Μετάφρασις μετά σημειώσεων και περιλήψεως των 9 δών του Όρατιίου υπό Χαρ. Στάθαγα Σχολάρχου δρ. 1.75

Λύσεις των προβλημάτων και θεωρημάτων τής Γεωμετρίας του Κράτους υπό Άριστ. Χ. Οικονόμου.

Τεύχος Α', «Επιπέδομετρία» τιμάται δρ. . . . 1.60.

Τό β' τεύχος ή «Στερεομετρία» δρ. 1.40.

ΠΑΝΤΟΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΑ

ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Δάσκαλος.—Σήρω, Πέτρε, να μίς είπης Συνακτικόν.

Πέτρος.—Έξέροχεται και ίσταται σιωπών.

Δάσκαλος.—Περί άρνητικόν και καταφατικόν προτάσεων!

Πέτρος.—

Δάσκαλος.—Είπέ μου μίαν πρότασιν. (Τραβά το αυτί του Πέτρου).

Πέτρος.—

Δάσκαλος.—'Αγαπώ τον διδάσκαλον' τί πρότασις είναι;

Πέτρος.—'Άρνητική!

Δάσκαλος.—Μήπως είναι το αντίθετον;

Πέτρος.—(διπτάζων) Δεν πιστεύω!

Η ΕΚΠΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΙΤΣΑΣ

Ο Δημήτριος Σοφόπουλος, ο όποιος είναι γνωστός διά τας ιδιοτροπίας του και τας πρωτοτύπους ιδέας του, καλεϊ μίαν ήμέραν τήν μεγαλυτέραν κόρην του, τήν Πίτσαν και τής λέγει: 'Εάν μάθης να μαγειρεύης θά σου κάμω μίαν έκπληξιν!

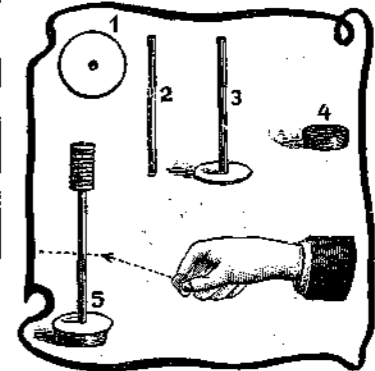
Η Πίτσα, ή όποια γνωρίζει καλά τον πατέρα, νομίζει ότι κάτι μέγα καλόν θα τής κάμη ο πατήρ της και επίδιδεται με τα σωστά της εις τήν μαγειρικήν, ώστε έντός ελαχίστου χρόνου κατώρθωσε να γίνη τελεία μαγειρίσα.

Ο πατήρ της τότε έκπληρών τήν ύπόσχεσιν του τής εκαιε τήν καλλίτεραν έκπληξιν: έδίωξε τήν μαγειρίσαν.

Σημ. Π. Α. Έλάδομεν και ήμετε μίαν έπιστολήν τής

Δεσποινίδος Πίτσας εις τήν όποιαν μίς γράφει ότι είναι κατενθουσιασμένη, διότι έγινε μία τελεία νοικοκυρούλα.

ΤΟ ΠΑΙΓΝΙΑ ΜΑΣ

Λάβε ένα τεμάχιον χαρτονίου εις το μέγεθος τής παλάμης σου, ή και μεγαλυτέρον, κόψε το στοργγυλό και τρύπησε το εις το μέσον (Σχ. 1).

Εύρε ένα ευλάκι ίσον με τον κονδυλοφόρον σου ή το μολυβδοκόνδυλόν σου (Σχ. 2) και κάρφωσε το έν άκρον του εις το χαρτόνι κατά του δυνατόν στερεά (Σχ. 3).

Σκάψε με το σουγιαδάκι εις το χωμα μίαν όπήν (Σχ. 4) όλίγον μικροτέραν του χαρτονίου.

Σκέπασε τήν όπήν με το χαρτόνι με το εύλον προς τα άνω. Τοποθέτησον επάνω εις το εύλον πεντάρες ή δεκάρες ή ότι άλλο σχετικόν θέλεις: πάρε μίαν μικράν άμάδα άπομακρύνσου 5—6 βήματα και φρόντισε να κτυπήσθ το ευλάκι κατά προτίμησιν εις τήν μέσην. Τα λεπτά δλα θα πέσουν δλα μέσα εις τήν όπήν. Ποτέ δεν πίπτουν έξω, διότι το κέντρον τής βαρύτητος είναι ή όπή. Όταν το ευλάκι φύγη μαζί με το χαρτόνι τα λεπτά θα πέσουν καθέτως έντός τής όπης.

ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΛΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Έλαβον το γράμμα σου μικρέ μου Άλξί. Παναγιωτόπουλε Βόλου, και σε συγγαίρω διά τήν επίδοσιν σου εις τον συμμαθητήν σου Δ. Ροβίθην έστειλαμε τα φίλλα από του πρώτου και τον ενεγράψαμεν συνδρομητήν.

Η παρατήρησις σου και των φίλων σου, άγαπητέ άνεψιέ, Φειδία Συλλυμνιώτη Τρίπολιν είναι όρθή δηλ. να εκδίδεται ο «Παιδικός Άστήρ» καθ' εβδομάδα και μελετᾶται πρό πολλού. Οδηγόν του συνδρομητού τα εύρητε εις τήν 8ην σελίδα του «Παιδικού Άστέρος».

Ό,τι θέλεις εκ των του Βέρν σου στέλλω Τ. Γκίκα Τρικκάλων πλην του «15ετούς Πλοιάρχου».

Δεχόμεθα όλων των ειδών τας Πνευματικάς Άσκήσεις άνεψιέ μου Ν. Σακελλάριε Λαρίσης: διά τον Διαγωνισμόν τής 10ης Φεβρουαρίου να είναι εύφαις μόνον και πρωτότυποι.

Διά να έχρησθ το ψευδώνυμόν σας Άγγελτική Κοιλούρα δέον να στείλετε λεπτά 50. Διατι μόνον μίαν Πνευματικήν Άσκήσιν έστειλάτε; Έκ του Διαγωνισμού άπεκλείσθητε μετά εκατοντάδος άλλων, έλλειψτε 10λεπτον γραμματοσήμευ.

Και συ μικρε Σταύρε Νυγᾶ Λαυρείου έστειλες μόνον μίαν Πνευματικήν Άσκήσιν, φρόντισον να κάμη και άλλας μέχρι τής 10ης Φεβρουαρίου.

Ευχαριστούμεν διά τους έπαινους σας μικραί μου άνεψιαί Έλβίρα Λιθεράτου Αηζούριου' Παρασκευή Σκούρα, Εύφροσίνη Μαυραντζάκη Σέρου' σᾶ: εύγχαμαι κανέν καλόν κέρδος του «Παιδικού Άστέρος».

Βιβλίου; θά δημοσιεύωμεν εις τήν σελίδα των συνεργατών; τι φραζόν μίς στείλετε μικρέ Νικήτα Πετρούτου Πύργου.

Έλάδομεν τας 10 Πνευματικάς Άσκήσεις σου Περ. Σταθᾶ,

σου εύχόμεθα καλήν έχρησιν: τα βραβεία σου έστάλησαν.

Ευχαριστούμεν πολύ διά τας συστάσεις σας, άνεψιέ μου Κωστάκη Γαλανέ Κάϊρον' ο φίλος σας: κ. Φαρουδάκης ενεγράφη συνδρομητής.

ΕΝΝΑΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

Ο κύριος Καλοδεϊμένος, τον όποιον βλέπετε εις τήν εικόνα μας, έπήρε το δίκανό του προχθές και πήγε σ'εθ δάσος του Σκαρφαμαγκᾶ να κυνηγήσθ. Μόλις έπρόφθασε να ριξθ δύο του-

φρικιά; και αρχίζει μία βροχή ραγδαία, η οποία τον ηνάγκασε να πάρη τα βρεμένα του και να γυρίση πάλιν. Αυτός δὲν ἀστοχῶ ὅμως ἔπειθε, και αὐ τοῦφρικιάς ἐπέτυχαν. Τόρα τί ἐσκότως, θὰ τὸ εὐχηθε σεις, ἀφοῦ διαβάσητε τὸ ὄνομα τοῦ κυνηγιού εἰς τὴν... βροχῆν.

Εἰς τοὺς λύσας τῆς Μαγικῆς Εἰκόνας θὰ δοθῶσι 5 βραβεῖαι ἕτερα δὲ 5 εἰς τοὺς λύσας τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ἀνά ἓν ἐκ τῶν ἑξῆς: 1) Ὁρολόγιον τῆς τσίπης κικελίνου, 2) ἡ «Βασίλισσα Ἀμαλία» (χρυσὸδ τοῖ), 3) «Παιδικὰ Ἀναγνώσματα» Σκορδέλη (χρυσόδοτα), 4) Συνδρομὴ τετραμήνου τοῦ «Παιδικοῦ Ἀστέρος», 5) Εἰς Ἀμερικανικὸς Κονδολοφόρος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ (Ἀύσεις σελ. 88)

1) Ποίου βασιλέως τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ ὀνόματός του μετὰ τῶν δύο πρῶτων γραμμάτων τοῦ ὀνόματος τῆς συζύγου του, τοῦ πρώτου τοῦ συμμαχοῦ και φίλου του και τοῦ πρώτου τῆς πατρίδος του σχηματίζει τὴν λέξιν ΜΒΑΑΣ;

- 2) Ἦμην χωρὶς πατέρα Μοὶ ἔλειπον τσιταῖως.
Ἦμην χωρὶς μητέρα Ἀλλὰ μὴ με λυπεῖσθε
Ἐἶχον ὄμως γυναῖκα Ἀρκεῖ νὰ ἐνθυμῆσθε
Τέκνα μείω τῶν δέκα Ὅτι και πλουσιώτερος
Ποῦ νὰ εὐρῶ οἰκίαν Καὶ πάντων ἰσχυρότερος
Ἦ κἄν καρτέλαν μίαν; Ἦμην ἐπὶ τῆς γῆς
Και χρήματα ὁμοίως Αὐτῆς τῆς ταπεινῆς.

3) Πρόβλημα. Ἐμπορικὸν κατάστημα ἔχει ὡς ἐπιγραφήν τὴν λέξιν Πολυτέλεια γεγραμμένην εἰς τὰ ὀ παραθύρα του, ἀλλ' εἰς ἕκαστον παράθυρον εἶχε ἐν μόνον στοιχείον πῶς τὸ κατώριωσα, ἀφοῦ ἡ Πολυτέλεια ἔχει 10 γράμματα;

Σὲ; ἀσπάζομαι ἡ θεία σας Καλῆ.

ΑΥΣΙΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ 7 ΦΥΛΛΟΥ (Σελ 56)

Ὁ Μπαμπίνος πηγαίνει νὰ φωνίσῃ κρέας.

ΟΡΘΑΙ ΑΥΣΙΣ ΕΙΣΤΕΙΛΑΝ ΟΙ: Ἀθηνῶν. Γ. Κ. Γαϊτάνος, Κική Δ. Ξυροῦ, Πολυδῖος Ξυρός, Δ. Τσελλός, Ν. Κομνηνός, Β. Μαμουνάς, Ρ. Δονόγιας, Ἀριστ. Τσαυσόπουλος, Π. Μπαϊρακτάρης, Ἀθ. Μούντρηγας, Σουραλί, Δ. Βασιλόπουλος, Παρασκευὴ Δανιήλ, Ναῖας Κεντρί, Γ. Λαμπάκης, Λόλα, Σαμπῶ Φέζη, Κωνστ. Γκόστος, Χρ. Γεωργίου, Ἀντιγόνη Κ. Σαραντοπούλου, Γ. Ραβτόπουλος, Λόλα Ἀναγνωστοπούλου, Ἀλεξ. Παναγιωτόπουλος, Ν. Γεωργιάδης, Ἠλίας Πέτρος, Κ. Πεζόπουλος, Θ. Μ. Ζωγράφος, Ν. Πάικος, Κ. Παρμενίδης, Μιχ. Δανάμπασης, Τράκας, Θεοδ. Μιχας, Γυθείου. Δημ. Αὐτσῆκος, Γ. Γκίτσος, Γ. Βαβοῦλη, Ἀποστ. Καλκαδῆς Ἀιζουρίου. Ἐλθία Λιβερίτσου, Ἰουλία καὶ Μαρία Μακρῆ Μακρονώτικα. Χαρ. Μιχρή, Διβάρτα. Δερ. Διβάρης Βόλου. Ἰωάν. Μουκῆκος, Ἀντ. Σαμαράπουλος (Μούρσι) Λογιδῆς. Ν. Σακελλάριος. Πειραιῶς. Τάκης, Κολέτσης, Π. Σωτηρόπουλος, Γ. Μοναστηριώτης Τριπόλεως. Φειδίας Συλλυμνιώτης, Ν. Φαλῆρου. Μαρία Ζωγράφου Νησίου. Γ. Κατσούλης Πύργου. Δ. Τσεκλένης, Περ. Σταθάς, Χ. Λαμπρόπουλος Χαλέπτα. (Κρήτης) Ἀτρόμητος Κρής Μεδούνης. Δ. Γεωργόπουλος Καίρου. Κ. Γαλανός Λαυρείου. Χρ. Τσελώνης, Ζ. Παπαλαζαρίου, Σ. Νυχῆς, Ἀλ. Σπηλιώτης, Γ. Τζαβελάκος, Γ. Γαβαλάς, Κ. Κουρμένος Κερκύρας. Στρατινα Πατρικίου, Γερασ. Γιαννουλάτος, Νέλλα Γιαλινῶ Κ. Παπαδόπουλος (Περίθεια), Σ. Ὁς. Ζερβός, Βιολέττα Ροδίτη Ν. Φαλῆρου. Εὐγ. Φεράλδης, Χρ. Ζαχαριῶδης Σύρου. Παρασκευὴ Σχοῦρα, Εὐμορφία Μυραντζάκη Ζογαζικίου. Σοφία Σ. Σάττη, Ν. Μακρῆς, Ν. Νικολάου, Ν. Τριανταφύλλου, Ξεντημένο Ἑλληνόπουλο, Ι. Γκεκόπουλος Σπάρτης. Χρ. Οἰκονόμου, Ἀπ. Καπισκέλης Ἐλευθίνος. Ἀγστ. Λάσκος Καρπενσιῶν. Κ. Θεάκης Πατρῶν Ἀρ. Μικροτσίκος, Χρυσάνθη Μωραῖτου Ἰθάκης. Θ. Τσάβλας Κορίνθου. Δ. Μεντόπουλος.—Ἐκ τούτων βραβεύονται διὰ κλήρου οἱ ἑξῆς: Δ. Βασιλόπουλος (ἐν Λεξικῶν Γιάνναρη χρυσὸδ εἰς δύο τόμοις), Δ. Καλκαδῆς (τὰς ἐπιγραφὰς τοῦ Βορῶ Θεοφάνη), Κ. Κουρμένος (ἐν μελωδογεῖτον μετῶλων τραπέζης), Χρ. Ζαχαριάδης (ἐν τεύχος τοῦ Καλιτέχνου.

ΑΥΣΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ 7 ΦΥΛΛΟΥ (Σελ. 56)

- 1 Ἐρώτησις: Ὁ καθρέπτης
- 2 Ἀπροσδόκητον: μητέρα
- 3 Αἶνιγμα: τὸ γράμμα σ (ς).

ΚΑΙ ΤΑΣ 3 ΑΥΣΙΣ ΕΙΣΤΕΙΛΑΝ: Ἀθηνῶν. Π. Κασδόνης, Ἀρ. Τσαυσόπουλος, Σουραλί, Βασιλικὴ Δημητρίου, Β. Μαμουνάς, Ραφ. Δονόγια, Α. Μούντρηγας, Παρασκευὴ Δανιήλ, Κεντρί, Ναῖας, Νωνὴ Παπαγεωργίου, Ἀντιγόνη Κ. Σαραντοπούλου, Χρ. Κωνσταντίνου, Φρ. Πάικος, Σαμπῶ Γ. Φέζη Λαυρείου. Αἰμιλία Α. Λουκάκου, Ζαχ. Παπαζαχαρίου, Μιχ. Ν. Κυτασιδῶς Πειραιῶς. Τάκης Κολέττης Καίρου. Κωνστ. Γαλανός Ζογαζικίου. Ν. Τριανταφύλλου, Στυλ. Νικολάου Τριπόλεως. Φειδίας Συλλυμνιώτης Μακρονώτικα. (Κεφαλληνίας) Χαρ. Μακρῆς Διβάρτα. Γ. Διβάρης Αἰζουρίου. Ἀκριβὴ Κουροῦ κλη, Χρ. Κωνσταντίνου Κερκύρας. Νέλλα Γιαλινῶ, Κωνστ. Παπαδόπουλος Βόλου. Χριστοφ. Ἀγγελίδης Σπάρτης. Χρ. Οἰκονόμου.—Ἐκ τούτων ἐκέρθησαν διὰ κλήρου οἱ: Κωνστ. Γαλανός (1 Ἀγγλικὴν δι' εἰκόνας) καὶ Φειδίας Συλλυμνιώτης (1 ἑξάμηνον συνδρομῆν).

ΤΑΣ ΔΥΟ ΑΥΣΙΣ ΕΙΣΤΕΙΛΑΝ: Ἀθηνῶν. Γ. Κ. Γαϊτάνος, Τράκας, Γ. Ραβτόπουλος Πύργου. Περ. Σταθάς, Χ. Λαμπρόπουλος Λαυρείου. Ἀλεξ. Σουλιώτης, Κερκύρας. Βιολέττα Ροδίτη Ζογαζικίου. Γ. Γραβιτόπουλος, Ξεντημένο Ἑλληνόπουλο Σύρου. Παρασκευὴ Σχοῦρα, Εὐμορφία Μαυραντζάκη Σπάρτης. Ἀπόστολος Καπισκέλης Πειραιῶς. Ἰωάννη Χατζηνικολάου Τρικκάλων. Τάκης Γκίκας Καρπενσιῶν. Κ. Θεάκης Ἰθάκης Θ. Τζαβελάς Βόλου. Ἰωάν. Μουκῆκος Αἰζουρίου. Ἰουλία καὶ Μαρία Μακρῆ. Ἐκ τούτων ἐκέρθησαν διὰ κλήρου οἱ: Βασιλικὴ Δημητρίου (1 Βιβλίον τοῦ Βέρον) καὶ Γ. Ραβτόπουλος (ἐν Ἀμερικανικῶν κονδολοφόρον.

ΤΗΝ ΜΙΑΝ ΜΟΝΟΝ ΕΙΣΤΕΙΛΑΝ: Ἀθηνῶν. Μ. Δανάμπασης Δ. Τσελλός Γυθείου. Νίνα Δ. Γκίτσου Λαυρείου. Ι. Δ. Μπόκαρη, Χρ. Τσελώνης, Στ. Νυχῆς Ν. Φαλῆρου. Εὐγ. Φεράλδης Κερκύρας. Στρατινα Πατρικίου, Σπυρ. Βεντοῦρης Ζογαζικίου. Στυλ. Νικολάου, Δις Σοφία Στράτη Πειραιῶς. εἰς ἄνωνυμος, Παν. Σωτηρόπουλος Μακρονώτικα. (Κεφαλληνίας) Ἀγγ. Γ. Ἀθανασοῦλης Ἀνευ διευθύνσεως. Π. Μπαϊρακτάρης, Στεφ. Βασιλόπουλος, Ἀλεξ. Παναγιωτόπουλος. Ἐκ τούτων ἐκέρθησαν διὰ κλήρου ἡ Νίνα Γκίτσου 1 Βιβλίον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὁφ. Βιβλίων.

ΔΗΛΩΣΙΣ

1) Οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταὶ τοῦ Π. Ἀστέρος πρέπει νὰ ἀποστέλλωσι μετὰ τὰς λύσεις των ἐν 10λεπτον γραμματισμῶν διὰ τὴν Μαγικὴν εἰκόνα καὶ ἐν διὰ τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, ἄλλως θὰ ἀποκλεισθῶσι τοῦ διαγωνισμοῦ τῶν κερδῶν.

2) Οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκτήσωσι ψευδῶν ὀνομαζόμενον δι' ἐν ἔτος, πέντε, δέον νὰ προκοστέλλωσι εἰς Γραμματισμῶν λεπτὰ 50.

3) Οἱ ἀλληλογραφούντες νὰ γράφωσι καθαρὰ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν των, νὰ γράφωσι δὲ εἰς ἄλλο χαρτὶ τὴν λύσιν τῆς Μαγ. Εἰκόνας καὶ εἰς ἄλλο τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων μετὰ τὸ δυνατόν ὀλιγώτερας λέξεις.

4) Πρὸς ἅπαντας τοὺς κερδίζοντας μέχρι σήμερον ἐστάλησαν τὰ κέρδη των οἱ μὴ λαβόντες ἀκομῆ ταῦτα δέον νὰ τὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ ταχυδρομείου.

Εἰς τὸ ἑξῆς τὸ κέρδος θὰ στέλλεται ταχυδρομῶς μετὰ τοῦ φύλλου. Ὅθεν ἄρα λάβη τις τὸν Παῖδ. Ἀστέρα καὶ ἴδῃ ὅτι ἐκέρθησε νὰ μεταβῇ εἰς τὰ ταχυδρομείον, καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ κέρδος του. Οἱ ἐξ Ἀθηνῶν κερδίζοντες δέον νὰ διέρχωνται τοῦ Βιβλιοπωλείου Δ. Δημητράκου, ἵνα λαμβάνωσι τὸ κέρδιθὲν μόνον των.

5) Ὁ διαγωνισμὸς πρὸς Σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων λήγει τῇ 10 Φεβρουαρίου. Οἱ ἔροντες συνθέσει Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, ἢ οἱ δυνάμενοι νὰ συνθέσωσι τοιαῦτα, δέον νὰ μὲς τὰς ἀποστείλωσιν ἕως τότε.

Παρακαλεῖται δ κ. Ι. Δημητράκου νὰ μὲς γνωρίσῃ τὴν διεύθυνσιν του.